C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr. 4r-5673/2025 Judecătoria Ungheni
4-25082305-03-4r-17112025 Judecător: Anatolie Rusu

D E C I Z I E
În Numele Legii

31 martie 2026 mun. Bălți

Colegiul Penal al Curții de Apel Nord

Având în componența sa:
Președinte de complet, judecător Ion Talpa
Judecători Cristina Prisacari și Ecaterina Arseni

examinând, în ordine de recurs, recursul agentului constatator din cadrul IP Ungheni, Veaceslav Popovici declarat împotriva ***hotărârii Judecătoriei Ungheni din 14 octombrie 2025*** în cauza contravențională după contestația depusă de contravenienta Elena Cucu împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Ungheni, Veaceslav Popovici din 04 iunie 2025, ambele adoptate în privința **Elenei Cucu** în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional;

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul-raportor, ținând cont de argumentele recursului, materialele cauzei, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

La 04 iunie 2025 agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Ungheni, Veaceslav Popovici a întocmit în privința Elenei Cucu un proces-verbal cu privire la contravenție pentru faptul că ultima, în perioada 02.08.2024-14.10.2024 a pretins prin intermediul conturilor bancare deschise în cadrul băncii comerciale din Federația Rusă Promsvyazibank transferuri bănești în ruble rusești în scopul exercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor din toamna anului 2024.

Prin decizia agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Ungheni, Veaceslav Popovici din 04 iunie 2025, Elena Cucu a fost sancționată pentru săvârșirea faptei contravenționale prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional la o amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul a 25 000 lei.

Nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare din 04 iunie 2025, contravenienta Elena Cucu le-a contestat în ordinea art. 448 Cod contravențional.

În motivarea contestației Elena Cucu a menționat că, nu este de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție şi decizia de sancționare, considerând că a fost adoptată contrar prevederilor legale şi în contradicție totală cu circumstanțele de fapt.

Inițial, invocă că dacă în procesul-verbal cu privire la contravenție la compartimentul 18 apare semnătura sa, precum că ar fi recunoscut contravenţia, solicită a fi considerat faptul dat o eroare, deoarece intenţia sa a fost de a semna doar că a luat cunoştinţă cu pornirea procesului contravenţional.

Insistă că tot procesul a derulat în regim de urgenţă maximă iar agentul constatator a examinat procesul, efectiv, în lipsa sa; nu i-a explicat drepturile şi obligaţiile; nu i-a asigurat dreptul la apărare; nu i-a asigurat, după caz, serviciile unui interpret; nu a explicat esenţa faptei imputate şi nu a prezentat nicio probă care ar confirma acest fapt; a întocmit procesul-verbal cu grave erori de conţinut; a ameninţat-o cu probleme mari şi dosare penale în caz de nesupunere. În tot procesul de constatare a acestei presupuse contravenţii a fost supusă unui tratament umilitor şi degradant, fapt care a afectat-o atât pe ea cât şi întreaga sa familie.

În aşa mod, consideră că a fost sancţionată potrivit deciziei agentului constatator pentru o faptă care nu a fost constatată și pe care nu a comis-o, invocînd ca temei de încetare a procesului contravenţional inexistenţa faptului contravenţiei, potrivit lit. a) alin. (1) art. 441 Cod contravenţional.

De asemenea, susține contravenienta faptul că, procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit la 04 iulie 2025 este contrar prevederilor art. 443 Cod contravențional, or agentul constatator nu a specificat în mod corect locul și timpul săvârșirii faptei contravenționale.

Cu referire la aspecte de fond, Elena Cucu a specificat că potrivit deciziei de sancționare, ar fi acceptat personal bani pentru a exercita într-un mod anume votul la alegeri. Aceste concluzii sunt false şi abuzive. Nu este există nicio probă, cel puţin care să fie prezentată cine anume i-a dat bani, care persoană fizică. O aplicaţie bancară nu poate fi subiect al contravenţiei. Nu este menţionat timpul acceptării banilor. Nu este probat care a fost scopul transferului banilor. Nu este probat dacă aceşti bani au ajuns anume la ea. Nu este probat dacă aceşti bani au fost ridicaţi. Nu este probată legătura cauzală între o aplicaţie bancară, un mesaj de la o aplicaţie bancară şi alegerile. Nu este probată acceptarea participării la alegeri din interes material. Nu este probat faptul că anumiţi bani au avut scopul influenţării opiniei la alegeri. Nu este răsturnată ipoteza unei simple donaţii sau unui simplu transfer bancar.

Prin urmare, insistă că fapta incriminată sie este bazată doar pe niște constatări subiective personale ale agentului constatator, or la decizia de sancționare nu a fost anexat niciun material probator care ar demonstra componența contravenției de la art. 47[1] Cod contravențional.

Prin hotărârea Judecătoriei Ungheni din 14 octombrie 2025 s-a admis contestaţia înaintată de Elena Cucu împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei de sancționare întocmit/emisă la 04 iunie 2025 de agentul constatator al IP Ungheni, Veaceslav Popovici, pentru comiterea contravenției prevăzute la art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional.

S-a declarat nul procesul-verbal cu privire la contravenție din 04 iunie 2025, emis în privința Elenei Cucu în baza art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional.

S-a anulat decizia de sancționare a agentului constatator, Veaceslav Popovici, din 04 iunie 2025, prin care Elena Cucu a fost sancționată în baza art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional.

Nefiind de acord cu hotărârea nominalizată, agentul constatator din cadrul IP Ungheni, Veaceslav Popovici a declarat recurs împotriva acesteia, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii Judecătoriei Ungheni din 14 octombrie 2025 și remiterea cauzei la rejudecare în instanța de fond.

În motivarea cererii de recurs, s-a menționat că soluția adoptată de către prima instanță pe fonul nulității procesului-verbal cu privire la contravenția este nefondată în condițiile în care la întocmirea acestuia s-au respectat prevederile art. 443 Cod contravențional, neexistând cazuri de nulitate absolută care ar putea fi invocate din oficiu.

În temeiul art. 471 alin. (2) Cod contravențional, respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului şi a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă părțile nu au făcut uz de dreptul lor procedural și nu au prezentat referință, fapt ce nu împiedică instanței examinarea recursului în baza probelor anexate la dosar.

La data de 20 martie 2026, în adresa instanței de recurs a parvenit referința contravenientei Cucu Elena, prin care ultima solicită respingerea recursului declarat de agentul constatator împotriva soluției primei instanțe, reiterînd totodată că starea sa familială este una precară și anume: este divorțată, are un copil la întreținere care este țintuit la pat, fiind încadrat în gradul sever de dizabilitate, totodată invocînd că are la întreținere un alt copil, fiica Cucu Daria, care își face studiile în bază de contract.

Examinând materialele cauzei contravenționale în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul penal conchide că recursul agentului constatator din cadrul IP Ungheni, Veaceslav Popovici urmează a fi admis, inclusiv din alte

motive decât cele invocate, cu casarea hotărârii atacate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, reieșind din următoarele considerente:

Potrivit dispozițiilor art. 473 alin. (1), pct. 2) lit. b) Cod contravențional, după examinarea recursului, *instanța de recurs adoptă una dintre următoarele decizii admite recursul, casând hotărârea atacată, parțial sau integral, şi adoptă una dintre următoarele soluții: rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri*.

Se menționează că hotărârile judecătorești contravenționale pot fi atacate cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, și numai în temeiurile prevăzute de art. 466 Cod contravențional.

Deci, dispozițiile art. 466 lit. d) Cod contravențional, care statuează că, *hotărârile judecătoreşti contravenționale pot fi atacate cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, în următoarele temeiuri: d) hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau dispozitivul hotărârii redactate nu corespunde dispozitivului pronunțat după deliberare*.

Conform art. 394 alin. (4) Cod contravențional, judecarea cauzei în ședință judiciară va fi argumentată şi efectuată cu respectarea tuturor regulilor de procedură judiciară.

Potrivit prevederilor art. 462 alin. (1) Cod contravențional, *hotărârea judecătorească va fi legală, întemeiată şi motivată.*

În argumentarea soluției reținute privind admiterea recursului agentului constatator, Colegiul menționează că prima instanță verificând prin prisma art. 443 în coroborare cu art. 445 Cod contravențional legalitatea procesului-verbal din 04 iunie 2025, întocmit în privința lui Elena Cucu, în mod eronat a constatat întocmirea acestuia cu derogării de la prevederile art. 443 alin. (1) lit. d) Cod contravențional, și anume procesul-verbal cu privire la contravenție nu conține fapte și circumstanțe esențiale și imperios necesare, care au importanţă pentru stabilirea faptei şi consecinţelor ei juridice.

La caz, raportând conținutul învinuirii aduse lui Elena Cucu la dispozițiile art. 443 alin. (1) lit. d) Cod contravențional, Colegiul penal constată că la formularea învinuiri au fost precizate circumstanțele de fapt esențiale privind locul comiterii contravenției – teritoriul RM, timpul comiterii – perioada 02.08.2024-14.10.2024, modul de comitere a faptei - a pretins prin intermediul conturilor bancare deschise în cadrul băncii comerciale din Federația Rusă Promsvyazibank transferuri bănești în ruble rusești în scopul exercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor din toamna anului 2024

La acest aspect, instanța de recurs mai explică că, o acuzație se formulează pe anumite circumstanțe de fapt şi de drept stabilite în rezultatul administrării probelor, însă într-adevăr în fiecare caz distinct, aceasta nu poate să abunde în detalii, în lipsa şi imposibilitatea constatării cărora fapta imputată este deja una

clară şi previzibilă, din care se explică îndeajuns de meticulos conduita făptuitorului şi acțiunile sale, cu respectarea de facto a prevederilor art. 442 în coroborare cu art. 443 alin. (1) Cod contravențional.

Aferent, Colegiul penal ține a menționat că prima instanță în susținerea poziției sale a mai trecut în revistă ca temei de nulitate a procesului-verbal cu privire la contravenție lezarea de către agentul constatator a prevederilor art. 443 alin. (6) Cod contravențional.

În acest sens, Colegiul penal reține că, în motivarea soluției adoptate, instanța de fond a reținut că, procesul-verbal cu privire la contravenție nu este semnat de către contravenientă, iar refuzul ultimei de a semna procesul-verbal cu privire la contravenție nu a fost contrasemnat prin semnătura a cel puțin unui martor asistent, în corespundere cu prevederile art. 443 alin. (6) Cod contravențional.

În susținerea acestui deziderat, Colegiul penal evidențiază că doar temeiurile de nulitate absolută enunțate exhaustiv la ar. 445 alin. (1) Cod contravențional duc la nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție și încetarea procesului contravențional, iar celelalte încălcări ale dispozițiilor art. 443 Cod contravențional sunt temeiuri de nulitate relativă (art. 445 alin. (2)) și duc la declararea nulității procesului-verbal cu privire la contravenție și încetarea procesului contravențional, doar în situația în care încălcarea afectează în mod esențial fondul cauzei.

Reieșind din cele constatate supra, Colegiul penal notează că nu poate fi acceptată soluția nulității absolute a procesului-verbal cu privire la contravenție din 04 iunie 2025 pe pretinsul motiv de admitere de către agentul constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție a încălcării prevăzute la art. 443 alin. (6) Cod contravențional, or încălcarea admisă de agentul constatator nu se încadrează în temeiurile de nulitate absolută prevăzute la art. 445 alin. (1) Cod contravențional.

Pe acest fundal, Colegiul penal ține a trece în revistă faptul că, procesul-verbal cu privire la contravenție din 04 iunie 2025 a fost întocmit în prezența contravenientei Elena Cucu, fapt certificat prin propria sa obiecție evidențiată în actul de sesizare a instanței de judecată, tot la aceiași dată fiind supusă audierii pe marginea celor imputate, contravenienta a oferit precizia esențială asupra posesiei numărului Sim ***** (f.d.17), prin urmare, cele menționate exclud aplicabilitatea menținerii în cauză a incidenței prevederilor art. 443 alin. (6) Cod contravențional.

Subsecvent, Colegiul menționează că omisiunea agentului constatator de a certifica presupusul refuz al contravenientei de a semna procesul-verbal cu privire la contravenție prin semnătura unui martor asistent nu poate fi considerată ca fiind de natură să compromită validitatea actului administrativ constatator sau să afecteze obiectiv fondul cauzei, în situația în care contravenienta Elena Cucu a fost prezentă la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, i s-a adus la cunoștință esența învinuirii aduse și de altfel, în conținutul contestației depuse nu a

invocat și nici nu a solicitat declararea nulității procesului-verbal cu privire la contravenție în baza acestui temei, astfel Colegiul penal constată că procesul-verbal a fost întocmit în lipsa temeiurile de nulitate absolută prevăzute la art. 445 alin. (1) Cod contravențional.

Prin urmare, constatările menționate supra denotă caracterul pripit al soluției de nulitate a procesului-verbal cu privire la contravenție, pe motivele reținute de către instanța de fond, împrejurare ce impune soluția privind casarea hotărârii, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi decizii, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, din motivele ce urmează:

Potrivit art. 381 alin. (4) Cod contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât şi cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum şi circumstanțele atenuante sau agravante.

Conform art. 440 alin. (1) Cod contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Potrivit art. 375 alin. (3) Cod contravențional, concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

În corespundere cu prevederile art. 425 alin. (1), (2), (3) Cod contravențional, probele sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi

documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu procesul-verbal întocmit.

Conform art. 425 alin. (7) Cod contravențional, procesului contravențional se aplică în mod corespunzător prevederile Codului de procedură penală cu privire la mijloacele de probă şi la procedeele probatorii, cu excepțiile prevăzute de prezentul cod.

Potrivit art. 101 alin. (1)-(4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Astfel, reieșind din materialele cauzei penale, Colegiul penal constată că, vinovăția contravenientei Elena Cucu se probează prin: procesul-verbal de audiere a persoanei în privința căreia a fost întocmit proces-verbal cu privire la contravenție din 04 iunie 2025, recunoscând astfel posesia cartelei Sim cu numărul *****; extrasul din fișierul format Excel – prin care s-a stabilit că Elena Cucu este posesoarea cartelei SIM ***** care în perioada de referință a Legii nr. 230 din 31.07.2024, în vigoare din 15.08.2024 prin care a fost introdusă norma juridică prevăzută de art. 47^1 Cod Contravențional a primit 4 SMS-uri de la banca comercială PSB (în perioada 07.10.2024-14.10.2024).

În asemenea circumstanțe, Colegiul penal constată că agentul constatator a examinat cauza sub toate aspectele şi just a ajuns la concluzia în ceea ce privește vinovăția contravenientei Elena Cucu în comiterea contravenției incriminate, care a fost integral dovedită prin probele pertinente și concludente acumulate de către agentul constatator și cercetate în cadrul ședinței de judecată a instanței de fond, verificate de către instanța de recurs, iar Elena Cucu nu a prezentat instanței careva probe pertinente și concludente, în corespundere cu principiul contradictorialității, în combaterea celor constatate de către agentul constatator, de aceia faptele constatate de către agentul constatator corect au fost apreciate de către instanța de fond ca fiind veridice, reflectând evenimentele ce au avut loc în realitate.

În același context, Colegiul penal evidențiază că contravenția de corupere electorală pasivă, are o componență formală, iar consumarea acesteia se realizează în momentul comiterii uneia din acțiunile alternative prevăzute la art. 47^1 Cod contravențional, fără a fi necesară atingerea scopului scontat, or, circumstanțele referitoare la atingerea rezultatului scontat, cât și faptul primirii propriu-zise a remunerației ilicite, nu influențează asupra calificării juridice a acțiunilor contravenientei.

Faptele date au fost constatate cu titlu de principiu și prin Decizia Curții Constituționale nr. 1 din 21 ianuarie 2025 de inadmisibilitate privind excepțiile de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 47^1 din Codul contravențional, unde la pct. 310 Curtea a statuat că la constatarea contravenției prevăzute la art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional se descrie doar fapta, nu și urmarea prejudiciabilă.

Altfel spus, contravenția în discuție este una formală și nu obligă autoritățile să verifice dacă alegătorul a votat pentru candidatul sau pentru partidul politic care l-a corupt.

Argumentele contravenientei Elena Cucu privind lipsa în acțiunile sale a elementelor constitutive ale contravenției incriminate, Colegiul penal ține a menționa faptul că anume prin instalarea aplicații PSB Bank în telefonul personal și recepționarea mesajelor de expediere a mijloacelor financiare se certifică cu certitudine esența volumului necesar pentru încadrarea juridică a acțiunilor sale prin prisma contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, iar circumstanțele referitoare la atingerea rezultatului scontat, cât și faptul primirii propriu-zise a remunerației ilicite, nu influențează asupra calificării juridice a acțiunilor contravenientei.

Tot aici, Colegiul penal evidențiază că în speța dedusă judecății nu este pus la dubii dreptul contravenientei Elena Cucu la vot, însă norma prohibitivă prevăzută la art. 47^1 Cod contravențional, urmărește scopul asigurării unor alegerii libere și corecte, fără imixtiunii din partea persoanelor terțe. Or, votul secret și liber exprimat al alegătorilor constituie elementul de bază al alegerilor libere și democratice și al dreptului la vot, iar coruperea alegătorilor sau vânzarea voturilor sunt incompatibile cu conceptul alegerii democratice și printr-un vot liber exprimat de către cetățeni a organelor reprezentative și fraudează competiția bazată pe idei și pe programe politice desfășurate între partidele politice și între candidați.

Astfel, sancționarea coruperii alegătorilor urmărește scopul asigurării integrității și caracterului democratic al proceselor electorale prin exercitarea necondiționată a drepturilor penale.

În aceiași ordine de idei, Colegiul penal constată caracterul declarativ al afirmației contravenientei Elena Cucu privind lipsa probelor ce ar confirma că este titularul contului PSB Bank, or, în urma MSI s-a stabilit cu certitudine că pentru înregistrarea în aplicația PSB Bank este necesar de a transmite datelor cu caracter personal, de logare prin recunoașterea facială și deschiderea contului bancar pentru susținătorii partidelor politice afiliate lui Ilan Șor, prin urmare se atestă că în lipsa acordului și participării nemijlocite a persoanei este imposibil de deschiderea contului în aplicația PSB Bank.

Astfel, Colegiul conchide că fără acordul contravenientei în telefonul personal nicidecum nu putea fi instalată aplicația mobilă cu identificatorul „PSB” (Federaţia Rusă), iar odată cu instalarea aplicației nominalizate și recepționarea mesajelor în

sensul descris supra, se constată cu certitudine esența volumului necesar pentru încadrarea juridică a acțiunilor sale prin prisma contravenției prevăzute de art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional.

Deși instanța de recurs constată că fapta imputată contravenientei Elena Cucu întrunește elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional, iar vinovăția acesteia a fost dovedită prin ansamblul probelor administrate în cauză, Colegiul penal apreciază că sancțiunea aplicată de agentul constatator nu corespunde exigențelor principiului proporționalității și individualizării sancțiunii contravenționale.

Așadar, în ceea ce privește individualizarea sancțiunii contravenționale, Colegiul penal reține că, potrivit art. 44[1] Cod contravențional, în prezența unor circumstanțe excepționale ale cauzei, instanța de judecată este în drept să aplice o sancțiune sub limita minimă prevăzută de norma materială incidentă, dacă acestea sunt legate de scopul și motivele faptei, de rolul contravenientului, de personalitatea acestuia, de comportamentul său în timpul și după săvârșirea faptei, precum și de alte împrejurări care reduc în mod esențial gravitatea faptei și a consecințelor acesteia.

Analizând circumstanțele concrete ale cauzei, Colegiul penal constată existența unor elemente care, prin cumulul lor, conturează caracterul excepțional necesar pentru aplicarea acestei dispoziții legale.

În primul rând, instanța reține situația familială deosebită a contravenientei, care are la întreținere un copil încadrat în grad de dizabilitate severă, pe termen nelimitat, circumstanță confirmată prin actele anexate la dosar. Această împrejurare relevă nu doar o vulnerabilitate socială evidentă, ci și o sarcină continuă și semnificativă de îngrijire, ce implică resurse materiale și emoționale sporite. Aplicarea unei sancțiuni pecuniare în cuantumul minim prevăzut de lege ar genera o afectare disproporționată a condițiilor de trai ale contravenientei și, implicit, ale persoanei aflate în îngrijirea sa.

În al doilea rând, Colegiul reține lipsa antecedentelor contravenționale sau penale ale contravenientei, aspect ce conturează o conduită generală conformă cu normele legale și indică faptul că fapta dedusă judecății are un caracter izolat, nefiind expresia unui comportament antisocial constant.

Totodată, din materialele cauzei nu rezultă existența unor circumstanțe agravante și nici a unui rol activ sau determinant al contravenientei în mecanismul faptei contravenționale. Dimpotrivă, implicarea acesteia apare a fi una limitată, pasivă, fără elemente de organizare, coordonare sau influențare a altor persoane, ceea ce reduce semnificativ gradul de pericol social concret al faptei.

Instanța mai reține că, deși contravenția prevăzută de art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional este una formală, care nu presupune producerea unui rezultat material, evaluarea gradului prejudiciabil concret nu poate fi realizată în mod

abstract, ci trebuie raportată la circumstanțele specifice ale cauzei. În speță, nu s-a demonstrat obținerea unor beneficii materiale substanțiale, nici extinderea efectelor faptei asupra unui număr larg de persoane, ceea ce conduce la concluzia unui impact social redus.

De asemenea, comportamentul contravenientei pe parcursul procedurii nu denotă rea-credință manifestă sau tentativă de obstrucționare a aflării adevărului, aceasta prezentându-se în fața autorităților și oferind explicații în legătură cu circumstanțele reținute în sarcina sa.

Prin urmare, Colegiul apreciază că ansamblul acestor circumstanțe – situația familială excepțională, lipsa antecedentelor, rolul minor în comiterea faptei, precum și gradul redus de prejudiciabilitate concretă – determină o diminuare esențială a gravității faptei și justifică aplicarea unei sancțiuni sub limita minimă prevăzută de lege.

Or, scopul sancțiunii contravenționale, astfel cum rezultă din art. 41 Cod contravențional, nu este unul represiv în sine, ci vizează prevenirea săvârșirii de noi fapte și reeducarea contravenientului, fiind necesar ca aceasta să fie proporțională și adaptată circumstanțelor concrete ale cauzei. Aplicarea mecanică a limitei minime legale, în absența unei analize individualizate, ar contraveni principiului proporționalității și ar transforma sancțiunea într-o măsură excesivă.

În aceste condiții, Colegiul concluzionează că sunt întrunite cerințele art. 44^1 Cod contravențional, motiv pentru care consideră justificată aplicarea unei sancțiuni sub limita minimă prevăzută de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, sancțiune care, în opinia instanței, este suficientă pentru atingerea scopului legii contravenționale, asigurând un just echilibru între necesitatea sancționării faptei și protecția drepturilor și intereselor legitime ale contravenientei.

În temeiul celor relatate, Colegiul penal consideră necesar de a admite recursul inclusiv din alte motive decât cele invocate, cu casarea parțială a hotărârii contestate și pronunțarea unei noi hotărâri din motivele supra vizate.

În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile art.art. 44^1, 473 alin. (1), pct. 2), lit. b), art. 474 Cod contravențional, Colegiul penal,

D E C I D E :

Recursul agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Ungheni, Veaceslav Popovici declarat împotriva ***hotărârii Judecătoriei Ungheni din 14 octombrie 2025*** adoptată în cauza **Elenei Cucu** se admite, inclusiv din alte motive de cât cele invocate, cu casarea hotărârii respective, rejudecarea cauzei și cu adoptarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Se admite parțial contestația depusă de Elena Cucu împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție şi deciziei de sancționare din 04 iunie 2025 întocmite de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliţie Ungheni, Veaceslav Popovici în privința **Elenei Cucu** prin care a fost recunoscută vinovată pentru comiterea contravenţie prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravenţional.

Se modifică decizia de sancţionare contravenţională inserată în procesul-verbal cu privire la contravenţie din 04 iunie 2025, încheiat de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliţie Ungheni, Veaceslav Popovici înlocuind sancțiunea amenzii din cuantumul de 500 (cinci sute) unități convenționale, aplicată lui Elena Cucu în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravenţional, cu sancțiunea amenzii în cuantum de 100 (una sută) unități convenționale, echivalentul a 5 000 (cinci mii) lei.

În rest, se mențin celelalte dispoziții ale procesului-verbal cu privire la contravenţie.

Se explică Elenei Cucu că în conformitate cu prevederile art. 34 alin. (3) Cod contravenţional, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită, dacă o va plăti în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care i se aduce la cunoștință (*momentul recepționării)* actul cu privire la stabilirea amenzii şi în acest mod se va considera că sancțiunea amenzii a fost executată în totalitate, în caz contrar, amenda urmând a fi achitată în mod benevol în termen de 30 de zile de la data stabilirii acesteia.

Decizia este irevocabilă.

Președinte de complet,
Judecătorul: Judecătorul: Judecătorul: